

Die Dromer van die Woestyn

Geskryf deur : Talita van der Heever

www.talita.co.za

Hoofstuk 1: 'n Ongewone Begin

Ek is Mahlah, die oudste dogter van Selofgad. Die son skyn helder oor die woestyn, en die warm sand onder my voete voel soos 'n brandende kaggel. Die lug is vol stof en die geur van droë plante. Terwyl ek op die sand sit en in die verte kyk, sien ek die golwe van hitte wat die grond laat flikker. Dit is 'n eindelose woestyn, maar tog voel ek 'n ongewone opwinding in my binneste. My naam, wat "verfrissing" beteken, laat my verlang na die koelheid van 'n oase. Ek kyk om my en sien my suster Noa, haar hande in haar hare, haar gesig vol kommer.

Die woestyn het ons nie net fisies moeg gemaak nie; dit het ons drome en hoop in die donkerte gedruk. Die gedagte dat ek, as 'n dogter, nie 'n deel van ons erfdeel kan wees nie, hou my wakker in die nag. Maar vandag voel ek iets anders—iets wat my dwing om op te staan en te beweeg.

Terwyl ek opkyk, sien ek hom: 'n jong man van die stam van Manasse. Sy donker hare waai in die ligte wind, en sy oë blink soos die sterre in die nag. Sy naam is Kenaz, en elke keer as hy na my kyk, voel ek my hart bons, soos die ritmiese tromme van ons kultuur. Dit is meer as net aantrekkingskrag; dit is 'n diepe verbinding wat ek nie kan verduidelik nie.

Die dag se hitte begin sak, en ek voel dat iets in die lug verander. Die woestyn kan dalk 'n plek van droefheid wees, maar in hierdie oomblik voel ek hoop.

Hoofstuk 2: 'n Oproep tot Aksie

Die volgende dag, terwyl ek by die kamp sit en die opdragte van my pa luister, val die woorde soos 'n helder lig in my gedagtes. "As 'n man sterf sonder 'n seun, moet sy erfdeel aan sy dogters gaan," sê Moses met 'n oortuiging wat my laat glo. Ek kyk na my suster Noa, wat haar oë op my gefokus het. Haar gesig is vol vrae, en ek weet dat sy die gewig van ons erfenis voel.

"Wat as ons nie ons erfdeel kan ontvang nie? Wat as ons nie ons plek in die land van belofte kan vind nie?" vra sy met 'n gesig vol angstigheid. Haar woorde snak my asem weg. Ek kan nie net sit en wag nie; ek moet optree. Ek voel die vuur van moed brand in my bors.

"Ons sal nie toelaat dat ons as dogters van Selofgad vergete word nie," antwoord ek, met 'n vasberadenheid wat my stem laat sterkte kry. "Ons sal ons stem laat hoor!" Ek kyk rondom my, en ek sien ander dogters met hoop in hul oë.

Ek besluit om Moses te benader. My hart klop vinnig terwyl ek nader kom, en die geskiedenis van ons mense se stryd om regverdigheid vul my gedagtes. "Moses," begin ek, my stem 'n bietjie bewerig, "ek en my susters wil ons erfdeel hê. Ons is nie minderwaardig omdat ons dogters is nie." Ek voel die oë van die mense om my op my rus, sommige geskok, ander verbaas. Moses kyk na my, sy gesig sag, maar vasbeslote. "Ek sal dit aan die Here voorlê," sê hy.

Ek voel my hart swel van hoop. Die tyd het aangebreek vir ons om ons regte te eis.

Hoofstuk 3: Die Stryd om ons Regte

Die volgende dag is ek opgewonde, maar ook angstig. Ek weet dat ek 'n groot stap neem, en ek kan die opgewondenheid in die lug voel. Ek stap na Moses toe, omring deur die klank van die Israeliete wat besig is met hul daaglikse werke. Die vuur van my moed brand helder, maar ek voel steeds 'n bietjie onseker. "Moses," begin ek, my stem effens skaam. "Ek en my susters het 'n pleidooi." Moses kyk op, sy oë vol begrip. "Wat kan ek vir julle doen?" vra hy, sy stem kalm. "As 'n man sterf sonder 'n seun, moet sy erfdeel aan sy dogters gaan," antwoord ek, my stem sterker as wat ek gedink het. "Dit is regverdig. Ons is nie minderwaardig omdat ons dogters is nie."

Die mense rondom my luister, en ek voel die gespanne stilte. Moses se gesig vertoon 'n mengsel van bewondering en verbasing. "Julle het 'n goeie punt, Mahlah. Ek sal hierdie saak aan die Here voorlê," sê hy. My hart swel van hoop en opgewondenheid. Dit voel asof die heelal saam met my droom op daardie oomblik skitter.

Die dag gaan voort, maar die spanning bly in die lug. Ek kan nie help om te wonder wat die Here gaan sê nie. Ons regte as dogters kan dalk 'n nuwe toekoms bring nie net vir ons nie, maar vir al die ander dogters in Israel.

Hoofstuk 4: Die Verkenning van Liefde

Met elke dag wat verbygaan, het ek meer tyd saam met Kenaz deurgebring. Hy het die vermoë om my te laat vergeet van die woestyn se droogte en die uitdagings wat voorlê. Hy is my vriend, maar ek voel 'n diep aantrekkingskrag na hom. Ons gesels oor die toekoms, oor die land wat ons sal besit, en ek kan nie help om te droom van 'n lewe saam nie.

Een aand, terwyl die son ondergaan en die sterre begin skitter, sit ons by die kampvuur. Die sagte klank van die vlamme vul die lug, en die geur van geroosterde vleis bring 'n gevoel van geborgenheid. Kenaz draai na my toe, sy oë helder soos die sterre wat ons omring. "Mahlah," begin hy met 'n effense glimlag, "ek wil jou vra. As ons die land betree, wil jy dan saam met my wees?" My hart mis 'n pas. "Ja!" antwoord ek, met 'n glans in my oë. "Ek wil saam met jou wees." Dit was nie net 'n verklaring nie; dit was 'n belofte van hoop, van liefde wat ons saam kan dra na die beloofde land.

Die wêreld om ons verdwyn terwyl ons mekaar in die oë kyk. Die vlamme van die vuur dans om ons, maar in daardie oomblik voel ek dat ons liefde sterker is as enige woestyn. Dit is 'n liefde wat die toekoms kan oorwin, wat die uitdagings van ons omstandighede kan oorkom.

Hoofstuk 5: 'n Droom Wat Waar Word

Die tyd het aangebreek. Moses het God se antwoord ontvang en ons het gehoor dat ons ons erfdeel in die beloofde land kan ontvang. Ek en my susters het ons vreugde gedeel, maar ek kon nie help om na Kenaz te kyk nie. Hy het my hand gevat en gesê: "Kom, ons gaan ons toekoms saam tegemoet."

Die kamp was vol opgewondenheid. Mense het gesing en gedans terwyl ons ons pad na die beloofde land begin maak het. Die hitte van die dag het nie ons gees gebreek nie; intendeel, dit het ons sterker gemaak. Ek kon die geur van die woestynruigte ruik en die klank van ons mense se geselskap hoor. Dit was 'n gevoel van hoop en opwinding wat deur ons saamstroom.

Die reis was lank, maar ons het dit as 'n volk gemaak. Ek het my hand in Kenaz s'n gehou, en ons het saamgedroom van die beloofde land. Ek het die belofte van 'n erfdeel en die belofte van liefde gehad. As ons die grense van die beloofde land oorgesteek het, het ek geweet dat ons drome saam met ons sal groei, net soos ons liefde.

Die oorgang van die woestyn na die beloofde land was 'n teken van hoop. Dit het nie net ons erfenis hersteld nie, maar ook ons liefde wat in die woestyn gebloom het.

Hoofstuk 6: 'n Glorieryke Begin

Uit eindelijk het ons die beloofde land betree, en ek kon nie help om die opwinding wat in die lug hang, te voel nie. Die son het helder geskyn, en die aarde het geskitter soos edelstene onder die skitterende lig. Die geur van vars vrugte en die melodie van kabbelende water het ons verwelkom, en ek het gevoel dat die Here ons gebede verhoor het. Dit was nie net 'n nuwe grond nie; dit was 'n plek van hoop, 'n belofte van oorvloed wat ons van die woestyn af na hierdie vrugbare land gebring het.

Die grond was vol lewe, met bome wat soos groot wagters oor ons gestaan het. Elke stap wat ons geneem het, het die herinneringe van die woestyn agtergelaat. Ek het my hand in Kenaz s'n gehou, sy teenwoordigheid was 'n rots in my lewe. Die liefde wat in die woestyn geblom het, het nou soos 'n pragtige blom in die son gestraal.

“Hier,” het ek gesê, “hier is ons toekoms.” Ek het my oë gesluit en die vars geur van die aarde ingeasem. In daardie oomblik het ek 'n visioen gehad van ons huis, omring deur kleurvolle blomme en 'n tuin wat vrugte dra. Kinders wat speel, gelag en die klank van liefdevolle geselskap het die lug gevul.

Die mense het saamgestaan, ons as dogters het ons plek gevat in hierdie nuwe wêreld. Ons het nie net ons erfdeel gekry nie; ons het 'n nasie van hoop gebou. Met elke stap vorentoe het ek besef dat ons nie net ons drome nagejaag het nie, maar dat ons 'n legende geskep het wat vir ewig in die geskiedenis van ons volk sal voortleef. Ons was nie meer net Selofgad se dogters nie; ons was die dromers van die woestyn wat 'n glorieuse toekoms geskep het.

****Persoonlike Boodskap aan die Leser:****

Liewe leser, soos ek in hierdie nuwe land staan, wil ek jou herinner dat elke uitdaging wat jy in die gesig staar, 'n geleentheid is om te groei en te floreer. Die woestyn van jou lewe kan dalk taai wees, maar dit is nie die einde nie—dit is net die begin van jou verhaal. Moet nooit jou drome prysgee nie, want daar is 'n belofte in elke storm. Soos die son wat weer opkom na 'n donker nag, sal jou hoop jou lei na die beloofde land van jou drome. Wees dapper, wees volhardend, en glo in die mag van liefde en geloof. Jy is 'n dromer, en jou tyd om te skitter is op pad!

Die Dromer van die Woestyn: 'n Liefdesverhaal van Selofgad se Dogters

Skrywer: Talita van der Heever

Opsomming: "Die Dromer van die Woestyn" neem die leser op 'n emosionele en inspirerende reis deur die oë van Mahlah, die oudste dogter van Selofgad. Die verhaal begin in die dorre woestyn waar Mahlah, saam met haar susters, sukkel om hulle plek in 'n wêreld te vind wat tradisioneel dogters nie as erfgename erken nie. Ondanks die uitdagings en die gevoel van verwaarloosing, is Mahlah gedetermineerd om haar stem te laat hoor.

Terwyl sy haar moed bymekaarmaak om Moses te benader en die regte vir dogters te eis, ontdek Mahlah ook die onstuimige waters van die liefde. Kenaz, 'n jong man van die stam van Manasse, kom in haar lewe en bied nie net vriendskap nie, maar ook 'n belofte van 'n toekoms. Die twee jong mense deel drome van hoop en oorwinning terwyl hulle saam die reis na die beloofde land onderneem.

Die verhaal verken temas van moed, liefde, en die stryd om regverdigheid, terwyl Mahlah en haar susters die grense van die woestyn oorgaan om hul erfdeel in die beloofde land te eis. Die boek beklemtoon die krag van vroue en die belangrikheid van die regte om te kan droom en veg vir 'n beter toekoms.

"Die Dromer van die Woestyn" is 'n pragtige vertelling van die reis na selfontdekking, liefde, en die waarde van familie, alles teen die agtergrond van die ongenaakbare woestyn.

Kopiereg voorbehou deur: Talita van der Heever

